



Κριτική

Το «**βαθύ κράτος**» και μια συνωμοσία βρίσκονται στον πυρήνα μιας σειράς δολοφονιών με θύματα **μέλη μειονοτήτων** στο νέο νουάρ του **Αχμέτ Ουμίτ**

ΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Εγκλήματα στην Πόλη

Εχομε ξαναγράψει πως ο **Αχμέτ Ουμίτ** (Γκαζιάντεπ, 1960) στα αστυνομικά του μυθιστορήματα μιλάει συστηματικά για την Τουρκία, τους λαούς της χώρας και τους Αρμένιους που εξοντώθηκαν στις αρχές του 20ού αιώνα ή εκτοπίστηκαν για να εκτουρκιστεί η Ανατολία. Ακόμη, για τους Κούρδους που ζητούν την ανεξαρτησία τους και για τις επιμιξίες των φυλών. Το καινούργιο του βιβλίο με τίτλο *Η φυλή* αρχίζει με έναν άντρα που βρίσκεται δολοφονημένος στην Κωνσταντινούπολη. Το φονικό μαχαίρι έχει λαβή σε σχήμα σταυρού. Μετά εμφανίζεται ένα Ευαγγέλιο με λέξεις υπογραμμισμένες με αίμα. Ο άντρας λέγεται Γιουσούφ και είναι χριστιανός ασυριακής καταγωγής.

Ο Νεβζάτ, ο αστυνομικός-αφηγητής που αναλαμβάνει την έρευνα, περιστοιχίζεται από τους συνεργάτες του, τον Αλή, τον Σεφίκ, τη Ζεϊνέπ, ανακρίνει έναν φίλο του, τον αραβικής καταγωγής Τζαν, καθηγητή σε πανεπιστήμιο, και την Ασούρια Μεργιέμ, την αγαπημένη του, ιδιοκτήτρια του παράξενου μπαρ «Ναζαρέτ» που μοιάζει με εκκλησία. Στους τοίχους του μαγαζιού υπάρχουν εικόνες με σκηνές από τη ζωή του Ιησού – είναι πολύ της μόδας τα βιβλία που γράφουν για τον Ιησού, διαβάζουμε. «Πώς μπορεί ένας Τούρκος να είναι χριστιανός;» ρωτάει ο Αλή και η Μεργιέμ τού απαντάει: «Υπάρχουν στον κόσμο χιλιάδες Τούρκοι που είναι χριστιανοί». Ακολουθεί η δολοφονία ενός καταδότη, ο οποίος ήταν μέλος του Εργατικού Κόμματος του Κουρδιστάν (ΡΚΚ), έπειτα διαπράττονται κι άλλες δολοφονίες. Όλα τα εγκλήματα οφείλονται



Ο Αχμέτ Ουμίτ γράφει μεν μυθιστορήματα με ερωτικές ιστορίες, ωστόσο αυτό που τον ενδιαφέρει στο συγκεκριμένο βιβλίο είναι η παλιά και η σημερινή Τουρκία, οπότε αναφέρεται στους αρχαίους λαούς της περιοχής



ΑΧΜΕΤ ΟΥΜΙΤ

Η φυλή

Μετάφραση
Θάνος Ζαράγκαλης,
Εκδόσεις Πατάκης,
2021, σελ. 526,
τιμή 19,90 ευρώ

σε μια συνωμοσία που στήθηκε για να καλύψει ένα σκάνδαλο, ένα μακελειό εκ μέρους κάποιων αστυνομικών, οι οποίοι είχαν εμπλακεί σε μάχη με κούρδους αντάρτες. Το μυθιστόρημα είναι διαποτισμένο από ρησεις του Ευαγγελίου, από λόγια του Ιησού, ο οποίος – διαβάζουμε – δεν ήρθε ως Θεός αλλά για να διορθώσει τα κακώς κείμενα (για το Ισλάμ δεν είναι μόνο προφήτης,

από λόγια του *Αποστόλου Παύλου*, ο οποίος διέδωσε στον κόσμο τον χριστιανισμό, από πληροφορίες για τον *Θωμά Ακινάτη*, ο οποίος βοήθησε να πραγματοποιήσει ο χριστιανισμός την κοινωνική μεταρρύθμιση, για τον *Αριστοτέλη*, για τη χριστιανική Εκκλησία που είχε ανακηρύξει εχθρούς τους αρχαίους Έλληνες φιλοσόφους, κατηγορώντας τους ως παγανιστές.

As σημειωθεί πως ο αστυνομός Νεβζάτ έχει ερωτική σύντροφος μια Ρωμιά, την Ευγενία, κόρη παπά, ιδιοκτήτρια ταβέρνας. Η Ευγενία κάποτε ερωτεύτηκε έναν Κούρδο, ο οποίος την πήγε στο χωριό του, στην Ανατολία, και την παντρεύτηκε, αλλά εκείνη δεν άντεξε την καταπίεση της οικογένειάς του με τα θρησκευτικά και άλλα ήθη της και τον εγκατέλειψε. Κάποια στιγμή, η Ευγενία θέλει να εγκατασταθεί στην Ελλάδα, επειδή όλοι οι συγγενείς της έχουν μετακομίσει εκεί και είναι μόνη στην Πόλη.

Ο συγγραφέας γράφει μεν μυθιστορήματα με ερωτικές ιστορίες, ωστόσο αυτό που τον ενδιαφέρει είναι η παλιά και η σημερινή Τουρκία, οπότε αναφέρεται στους αρχαίους λαούς της περιοχής. Εδώ εστιάζει το ενδιαφέρον στους Κούρδους που ζητούν την ανεξαρτησία τους μέσω του ΡΚΚ, αλλά και στους καταδότες στις γραμμές του. Ωστόσο, υπάρχουν, διαβάζουμε, εκατομμύρια Κούρδοι στην Τουρκία που είναι εχθροί του κουρδικού κόμματος. Αναφέρεται επίσης στους νεκρούς τρομοκράτες και στους σκοτώνουν. Επιπλέον, επιχειρεί να δείξει τις κρυφές πλευρές της τουρκικής κοινωνίας με τις επιμιξίες των φυλών, καθώς στη χώρα αρκετοί πολίτες, Αρμένιοι, Ασούριοι, Ρωμιοί, λόγω της καταπίεσης αλλάζουν όνομα και επιλέγουν να γίνουν μουσουλμάνοι. Στο τέλος, παραθέτει μια σπαραχτική φράση που λέει ο ήρωας και προφανώς απηχεί τη σκέψη του συγγραφέα: «...αυτή η χώρα είναι πολύ άπονη, τα εδάφη πολύ σκληρά, οι άνθρωποι αγροίκοι. [...] Όμως αυτή εδώ είναι η χώρα μας, Ευγενία, το έδαφός μας, η πατρίδα μας...»